

Krisztus a mi igazságunk

Doktori vizsga a Károli Gáspár Református Egyetemen

Hát az év munkáimját

koronázta be a Károli Gáspár Református Egyetem doktori tanácsa azzal, hogy 2007. november 5-én Cum Laude minősítéssel odaítélte a doktori fokozatot (PhD) Szilvási Józsefnek. Testvéreink 2000-ben kezdte a doktori programot, ami körülírta: a doktori iskola elvégzéséből, valamint az értekezés megírásából és megvédéséből. Szilvási József az iskolát 2005-ben fejezte be, dolgozatában Krisztus a mi igazságunk címmel a hit hitelteli megigazulását értekezett.

Nemcsak Szilvási József személyes sikere volt e dolgozat, hanem kivételes alkalom volt arra is, hogy a református teológia tudós szakemberei jobban megismerjék az adventista egyház teológiai tanításait. Azok, akik a dolgozatot elolvasták, és részt vettek a vitában, nem mondhatják továbbá, hogy a hetednapos adventisták a szombat megőrzésétől vagy a tiszta étetek fogyasztásától vagy a végzettségüket. Ha van olyan tantétel, mely drága az adventista embereknek, az nem más, mint e rövid hitvallás: Krisztus a mi igazságunk. Több mint száz éve vitázunk arról, hogy mi e hitvallás jelentése, de senki sincs kétségbeesettünk, aki megkérdőjelezné jelentőségét.

Szilvási József értekezésének két zenete van:

A hit hitelteli megigazulását szentírás zenetét

1888-ban az adventista világszervezet minneapolisban hármas igehirdető adta elő: Ellet J. Waggoner, Alonzo T. Jones és Ellen G. White. Az adventista kézikönyv szerint e hármas igehirdető teológiai felfogása egységes volt. Írásaik elemzése azonban arról győzt meg bennünket, hogy hárman, hármas kézilíró hagyományt jelentettek meg:

1. Ellet J. Waggoner - aki szolgálatának jelentős részét Nagy-Britanniában töltötte - egyre jobban elcsúszott a megigazulását szentírás tanítás anglikán értelmzése felé, és feltehetően az oxfordi mozgalom is hatott rá.

2. Alonzo T. Jones, aki mindvégig

Amerikában tevékenykedett, a metodista megszentelődési mozgalom hatása alá került, és karizmatikus attitűdéről tett tanúbizonyságot.

3. Ellen G. White viszont, aki a sorsdöntő

minneapolis konferencia előtt Európában, majd azt követően Ausztráliában élt, és az előbbi két igehirdetőnél fogókonyabb volt a reformációt

fő Áramlatainak eszmái iránt, egy sokkal kiegyensúlyozottabb és szisztematikusabb szemléletet káprvetett a megigazulásra szűtan-tájs ártelmezésben.

Waggoner és Jones teológiártáneti árdemei megárdőjelezhetetlenek, tan-tá tekintályket azonban kárdéssé teszik azok a távedések, melyek káprvetkezében mindketten elsodrtdtak az adventistáktá. Ellen G. White teológiártáneti szerepén tá, á-ráisaival - melyek nem helyettes-tik, de előseg-tik a hit általi megigazulásra szűtan-tájs ázenet áragondolásait - ma is hasznos átmutatásokat adhat az adventisták számára e kárdéssben.

A dolgozat máisodik eredménye az ádvásság elnyerésének ártárá (ádvrend) szűtan-tájs. A hetednapi adventisták - a metodisták hatására, valamint Pál egyik kijelentésének angol ford-tájsait fálreártve - sokáig azt vallották, hogy a megigazulás csupán a mált bűneinek bocsánatát jelenti. Az ádvásság elnyerésének lápcsőfokait egyenes vonalon ábrázolták valahogy ágy: bűnbánat, megtárs, ájjászűletés, megigazulás, mint a máltban elkáprvetett bűnák bocsánata, megszentelődés, tákáletesség, megdicsőülés és vágá ádvásság.

E szemlélet káprvetkezében háttábe szorult az a gondolat, hogy a kereszty nemcsak a máltban, hanem a jelenben, sőt az eljávendő áletben is azt a ruhát viseli, amit Krisztustá kapott, tehát a megigazulás egészet áletáinket átfogja. Ha mártani ábráin szeretnánk kifejezni ezt a bibliai igazágot, akkor nem elég egyetlen egyenes vonalon, hanem káprhuzamos egyenesen kell azt elhelyeznánk:

A bűnás hit általi káprzásságbe kerül Krisztussal. Ezt az igazágot Pál apostol a áKrisztusban", illetve a áKrisztus bennem" és a áKrisztussal egyátt" kifejezésekkel ártá le: ázaz ő munkája az, hogy ti a Krisztus Jázusban vagytok. Ő tette nekünk Isten bálcességé, igazággá, megszentelődésé és megválítássá" (1Kor 1:30). áKrisztussal egyátt keresztre vagyok feszá-tve: tábbá tehát nem án álek, hanem Krisztus á bennem; azt az áletet pedig, amit most testben álek, az Isten Fiában valá hitben álem, aki szeretett engem, és ánmagát adta ártém" (Gal 2:20).

A Krisztussal valá káprzásságnek káprzetlen áldása van: a megigazulás, melynek során Isten a há-vő embernek tulajdon-tja Krisztus igazágit; illetve a megszentelődés, miáltal Isten Lele kiábrázolja a há-vőben Krisztus kápmásait. E kápr tapasztalat, amit a tulajdon-tott és a rászes-tett igazáig fejez ki, organikus egyságet alkot a há-vő áletében: elválaszthatatlanok egymájtá.

A megigazulás és a megszentelődés, mint egymás mellett haladáprhuzamos vonalak elvezetnek bennünket a megdicsőüléshez, amikor beteljesedik bennünk Krisztus igazága: ázsá hajtozunk magunkban, vájra a fiáságra, testünk megválítására. Mert ádvásságá reményságre szű. Viszont az a

reményeség, amelyet már látunk, nem is reményeség; hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie? Ha pedig azt látjuk, amit nem látunk, akkor állhatatosággal várjuk" (Róm 8:23-25).

Milyen következtetéseket vonhatunk le a megigazulás és megszentelés ilyen értelmezéséből? A megigazulás és a megszentelés párhuzamos szemlélete megvív bennünket a csüggedéstől, és megerősít az ívbizonyosságban.

Szilvási József e szavakkal fejezte be

örtekezésének végelmét: "Nem gondolom, hogy ez a dolgozat megoldotta volna a hit

ítali megigazulás és szeszesség kérdését az adventista teológiában. Nem tettem mást,

mint elhőttem a fggnyit, hogy megláthassuk, mekkora kincs van itt, és mekkora

feladat áll előttünk, hogy a felsz-nre hozzuk és hasznos-tsuk azt. Azért

imádkozom, hogy a Mindenható Isten káldjén jobbat munkásokat, akik még mélyebbre

ájsnak, és még több örtöket bányásznak ki ídvűnkre és mások ídvűre. Eközben

természetesen magam sem mondom le arról, hogy folytassam az elkezdett munkát."

Hájlát adunk az Árnak az eredményekért, és sok

áldást k-vánunk Szilvási József testvérünk szolgálatára.

Á

Al